اخبار

عراقچی:

توپ در زمین آمریکا است

وزیر امور خارجه کشورمان گفت: هیچ یک از گمانه‌زنی هایی که انجام می شود درباره اسامی مذاکره کنندگان صحیح نیست اما مسلم است که مسئولیت مذاکرات احتمالی با وزارت امور خارجه و مدیریت آن با وزیر امور خارجه خواهد بود.

به گزارش گروه سیاست خارجی ایرنا، «سید عباس عراقچی» وزیر امور خارجه امروز ۱۸ فروردین ۱۴۰۴ در گفت‌وگو با خبرگزاری تسنیم گفت: مسئولیت مذاکرات با وزارت خارجه خواهد بود پیشنهاد مذاکره مستقیم به دلایلی که مکرر گفته شده مورد پذیرش ما نیست ولی ما آمادگی مذاکرات غیرمستقیم را از طریق کشور عمان داریم.

وی افزود: اکنون توپ در زمین آمریکاست که به پیشنهاد جمهوری اسلامی پاسخ دهد اگرچه ما عجله‌ای نداریم. هیچ یک از گمانه‌زنی هایی که انجام می شود درباره اسامی مذاکره کنندگان صحیح نیست اما مسلم است که مسئولیت مذاکرات احتمالی با وزارت امور خارجه و مدیریت آن با وزیر امور خارجه خواهد بود.

تاکید فرانسه بر حل دیپلماتیک موضوع هسته‌ای ایران

رئیس‌جمهور فرانسه بر حل دیپلماتیک موضوع هسته‌ای ایران تاکید کرد.

به گزارش ایسنا، «عبدالفتاح السیسی» رئیس‌جمهور مصر در کنفرانس مطبوعاتی مشترکی با «امانوئل ماکرون» رئیس‌جمهور فرانسه در قاهره گفت: ما درباره افزایش سطح روابط قاهره و پاریس به سطح شراکت استراتژیک صحبت و بر اهمیت همکاری در زمینه مهاجرت غیرقانونی تأکید کردیم.

طبق گزارش الجزیره، السیسی تاکید کرد: ما بر لزوم بازگشت فوری به آتش‌بس در غزه و ورود کمک‌های بشردوستانه و آزادی اسرا تأکید و درباره مخالفت با هرگونه درخواستی برای کوچاندن فلسطینی‌ها از سرزمین خود توافق کردیم. تحقق صلح و ثبات در خاورمیانه تا زمانی که مسئله فلسطین بدون راه حل عادلانه باشد، دور از دسترس خواهد بود.

السیسی گفت که وی و ماکرون بر لزوم پایان دادن به اشغالگری رژیم صهیونیستی در خاک سوریه و اهمیت رسیدن به یک حل و فصل سیاسی در سوریه شامل تمام طرف‌ها و اهمیت حفظ حاکمیت و تمامیت ارضی سوریه تأکید کرده‌اند.

رئیس‌جمهور مصر اضافه کرد: تنش در منطقه دریای سرخ تأثیر منفی بر درآمدهای کانال سوئز داشته و ما در سال ۲۰۲۴ حدود هفت میلیارد دلار را از دست دادیم. ما تأکید کردیم که نباید کشتی‌ها به خاطر حملات در باب المندب به دلیل جنگ غزه مسافت‌های طولانی‌تری را طی کنند.

ماکرون نیز تصریح کرد: مصر شریک استراتژیکی برای فرانسه است و این مسئله در امضای توافق شراکت استراتژیک طی امروز منعکس شد.

وی گفت: ما مایل به حفظ ثبات مصر در شرایط وخیم منطقه‌ای هستیم. ما از مذاکره مصر با صندوق پول و کمیسیون اروپا برای ارائه کمک‌ها و تسهیل اجرای اصلاحات حمایت می‌کنیم.

ماکرون ادامه داد: ما حملات مستمر اسرائیل علیه غزه را محکوم می‌کنیم و خواهان آتش‌بس و آزادی اسرا هستیم. ما با کوچاندن و الحاق غزه و کرانه باختری مخالف هستیم و مجددا بر حمایت خود از طرح بازسازی غزه تأکید می‌کنیم.

وی گفت: نباید حماس نقشی در حکومت آینده غزه داشته باشد یا تهدیدی برای اسرائیل باشد. ما اطمینان داریم که تنها پاسخ سیاسی امنیت و صلح در منطقه را تضمین می‌کند. باید امنیت کشتیرانی در دریای سرخ و کانال سوئز حفظ شود.

ماکرون همچنین افزود: ما از روند انتقالی در سوریه که شامل تمام گروه‌های ملت سوریه باشد، حمایت‌می‌کنیم.

وی تأکید کرد: ما با هم برای حفظ ثبات در سودان همکاری می‌کنیم.

ماکرون بر لزوم حفظ حاکمیت و ثبات لبنان و احترام به آتش‌بس تأکید کرد و در عین حال درباره درگیری اوکراین گفت: لازم است روسیه تاکتیک‌هایش در مورد تعلل را کنار بگذارد و آتش‌بس در اوکراین را قبول کند.

تعرفه هایی که آمریکا را به دشمن اروپا تبدیل می کند

شریک دیروز، تهدید امروز

تصمیم جنجالی «دونالد ترامپ» رئیس جمهوری آمریکا برای وضع تعرفه‌های سنگین بر کالاهای وارداتی از اروپا، نه‌تنها اقتصاد شکننده قاره سبز را با تهدید رکود عمیق‌تر مواجه کرده، بلکه برای نخستین بار در هشت دهه گذشته، رهبران اروپایی را واداشته تا به شریک دیرینه خود در آن سوی آتلانتیک نه به چشم متحدی راهبردی، بلکه تهدیدی جدی برای ثبات اقتصادی و امنیتی قاره نگاه کنند.

اتحادیه اروپا به عنوان بزرگ‌ترین شریک تجاری آمریکا، ضربه سنگینی از این جنگ تجاری متحمل شده است. کشورهای اروپایی نگرانند که این تعرفه‌ها رشد اقتصادی آنان را کاهش داده و هزاران شغل را تهدید کند

به گزارش ایرنا، روابط دو سوی آتلانتیک در پی سیاست‌های تنش‌آفرین دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، با بحرانی کم‌سابقه روبرو شده که اروپا را از دو جهت حیاتی اقتصادی و امنیتی تحت فشار سنگین قرار داده است. وضع تعرفه‌های تجاری سنگین واشنگتن علیه متحدان اروپایی، اقتصاد این قاره را در آستانه رکود شدید قرار داده و واکنش‌های بی‌سابقه‌ای را از سوی قدرت‌های اقتصادی اروپا به دنبال داشته است.

در همین حال، مواضع اخیر ترامپ مبنی بر کاهش تعهدات دفاعی ایالات متحده در چارچوب ناتو، نگرانی عمیقی را درباره اعتبار و دوام چتر امنیتی واشنگتن در قاره سبز ایجاد کرده و کشورهای اروپایی را به تکاپو برای افزایش بی‌سابقه هزینه‌های نظامی و تقویت توان دفاعی مستقل خود واداشته است.

جنگ تجاری و فشار بر اقتصاد اروپا

دونالد ترامپ با اتخاذ رویکردی تهاجمی در تجارت بین‌الملل، مجموعه‌ای از تعرفه‌های گسترده را علیه بسیاری از کشورهای جهان، از جمله متحدان نزدیک آمریکا در اروپا، وضع کرده است. وی با متهم کردن اروپا به «غارت» و «استثمار» اقتصاد آمریکا، اعلام کرد که بر همه واردات به آمریکا تعرفه پایه ۱۰درصد اعمال می‌شود و برای برخی شرکا تعرفه‌های بسیار بالاتری در نظر گرفته خواهد شد. در همین راستا، دولت ترامپ یک تعرفه بی‌سابقه ۲۰درصد بر کالاهای وارداتی از اتحادیه اروپا وضع کرد که به گفته ناظران، در یک قرن اخیر بی‌سابقه بوده است. این اقدام که بخشی از آنچه ترامپ روز آزادی‌بخش تجارت نامید انجام گرفت، به سرعت بازارهای سهام را متلاطم و به اقتصاد جهانی شوک وارد کرده است. اقتصاددانان بر این باورند که ابعاد وسیع این تعرفه‌ها و تعداد کشورهایی که هدف قرار گرفته‌اند، می‌تواند پیامدهایی پیش‌بینی‌ناپذیر برای اقتصاد اروپا داشته باشد.

اتحادیه اروپا به عنوان بزرگ‌ترین شریک تجاری آمریکا، ضربه سنگینی از این جنگ تجاری متحمل شده است. کشورهای اروپایی نگرانند که این تعرفه‌ها رشد اقتصادی آنان را کاهش داده و هزاران شغل را تهدید کند. امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، با انتقاد تند از تعرفه‌های ترامپ، آنها را اقدامی «خشن و بی‌اساس» توصیف کرد و هشدار داد که پاسخ فرانسه و اروپا به این تعرفه‌ها شدید خواهد بود و فراتر از اقدامات تلافی‌جویانه گذشته خواهد رفت. وی تأکید کرد که این جنگ تجاری در نهایت اقتصاد آمریکا را نیز «فقیرتر و ضعیف‌تر» خواهد کرد.

نخست‌وزیر فرانسه نیز این تعرفه‌های جدید را «فاجعه‌ای برای ایالات متحده و مردمش» خواند و اذعان کرد که این وضعیت برای اروپا نیز «بسیار دشوار» خواهد بود. در سطح اتحادیه اروپا، اورسولا فون در لاین، رئیس کمیسیون اروپا، اعلام کرد که اتحادیه ۲۷ عضوی آماده است اقدامات متقابل را در صورت شکست مذاکرات با واشنگتن اجرا کند. او هشدار داد تصمیم ترامپ مبنی بر وضع تعرفه‌های فراگیر بر کل جهان ، از جمله اروپا ، «ضربه‌ای بزرگ به اقتصاد جهان» است که می‌تواند پیامدهای وخیمی برای میلیون‌ها نفر در سراسر جهان داشته باشد. به طور کلی، رهبران اروپایی با محکوم کردن سیاست‌های تجاری ترامپ، بر پاسخ متحدانه تأکید کرده‌اند و خواستار اقدام هماهنگ در برابر واشنگتن شده‌اند.

در همین حال، اتحادیه اروپا ضمن طرح شکایت در سازمان تجارت جهانی، فهرستی از کالاهای آمریکایی را برای اعمال تعرفه تلافی‌جویانه تهیه کرده است. در بیانیه‌های بروکسل، تعرفه‌های آمریکا «یک‌جانبه و غیرموجه» خوانده شده و بر ضرورت دفاع از منافع تجاری اروپا تأکید شده است. آلمان به عنوان بزرگ‌ترین اقتصاد اروپا، علاوه بر همراهی با اقدامات تلافی‌جویانه اتحادیه، به فکر متنوع‌سازی شرکای تجاری خود افتاده است. وزیر اقتصاد آلمان، اعلام کرد: «فرصت ایجاد ائتلاف‌های جدید تجاری به وجود آمده که باید با قاطعیت از آنها استفاده کنیم». به گفته او، کشورهایی چون کانادا و مکزیک نمونه‌هایی از مقاصدی هستند که آلمان و اروپا می‌توانند روابط تجاری خود را با آنها گسترش دهند تا وابستگی به بازار آمریکا کاهش یابد.

اولاف شولتز، صدراعظم آلمان، نیز تأکید کرد اروپا در برابر آمریکا پاسخی «واحد، قوی و متناسب» خواهد داد و قدرت بازار مشترک ۴۵۰ میلیون نفری اتحادیه را اهرمی برای جلوگیری از یک جنگ تجاری تمام‌عیار می‌داند. وی تصریح کرد: اتحادیه اروپا به واسطه این بازار یکپارچه، توان چانه‌زنی بالایی در مذاکرات با واشنگتن دارد و باید از این اهرم برای حفاظت از منافع خود بهره گیرد. این رویکرد آلمان نشان‌دهنده تمایل اروپا به تشکیل ائتلاف‌های اقتصادی جایگزین در عرصه جهانی و کاهش آسیب‌پذیری در برابر سیاست‌های تجاری غیرقابل پیش‌بینی آمریکا است.

در این میان، انگلیس که اکنون از اتحادیه اروپا خارج شده، در این میان رویکردی متمایز اتخاذ کرده است. دولت انگلیس هرچند از تعرفه ۱۰ درصدی آمریکا بر صادرات خود متضرر شده، اما خوشنود است که از تعرفه شدیدتر ۲۰ درصدی (که ابتدا انتظار می‌رفت) معاف شده است. تحلیلگران معتقدند رویکرد نسبتاً آشتی‌جویانهٔ کی‌یر استارمر، نخست‌وزیر انگلیس، در قبال ترامپ احتمالاً در کاهش میزان تعرفه نقش داشته است. لندن فعلاً از هرگونه اقدام تلافی‌جویانه شتاب‌زده پرهیز کرده و تمرکز خود را بر مذاکرات تجاری دوجانبه با واشنگتن گذاشته است. به گفته مقامات داونینگ استریت، انگلیس به دنبال کسب معافیت‌های بیشتری برای شرکت‌های خود از طریق توافق با دولت ترامپ است و تا زمان ادامه گفت‌وگوها، قصد ندارد موانع تجاری متقابلی وضع کند. استارمر تأکید کرده که وارد جنگ تجاری که به نفع هیچ‌کس نیست نخواهد شد و دولت او یک رویکرد «آرام و عمل‌گرایانه» را در پیش می‌گیرد تا توافقی که تأمین‌کننده منافع ملی انگلیس است حاصل شود.

در همین حال، برخی چهره‌های سیاسی انگلیس خواستار واکنش قاطع‌تر در کنار اروپا شده‌اند. از جمله، اِد دیوی رهبر حزب لیبرال‌دمکرات و مخالف دولت، از استارمر خواست رهبری «ائتلافی از کشورهای مایل» برای ایستادگی در برابر جنگ تجاری ترامپ را بر عهده بگیرد. هرچند دولت انگلیس این پیشنهاد را رد کرده و آن را معادل انتخاب میان آمریکا و اروپا دانسته است، مطرح شدن چنین ایده‌هایی نشان‌دهنده نگرانی محافل سیاسی لندن از عواقب انفعال در برابر اقدامات واشنگتن است. در مجموع، انگلیس در بُعد اقتصادی در تلاش است خسارات وارده را از طریق مذاکره مستقیم کاهش دهد و همزمان از صف‌آرایی کامل مقابل آمریکا خودداری کند، هرچند افکار عمومی این کشور نیز مطابق نظرسنجی‌ها تا حدود ۷۱درصد حامی وضع تعرفه متقابل علیه آمریکاست.

تضعیف چتر دفاعی غرب و افزایش هزینه‌های نظامی اروپا

سیاست‌های ترامپ تنها به عرصه اقتصاد محدود نمانده و پایه‌های امنیت جمعی غرب را نیز متزلزل کرده است. ترامپ از آغاز دوران ریاست‌جمهوری خود، نسبت به تعهدات امنیتی آمریکا در اروپا رویکرد سردی نشان داده است. او بارها ناتو را «منسوخ» خوانده یا گلایه کرده که آمریکا سهم ناعادلانه‌ای در تامین امنیت اروپا بر دوش دارد. ترامپ صراحتاً کشورهای اروپایی عضو ناتو را تحت فشار گذاشت تا هزینه‌های دفاعی خود را به‌شدت افزایش دهند و سهم بودجه نظامی‌شان را به ۲درصد یا حتی ۵درصد تولید ناخالص داخلی برسانند. او هشدار داده بود در صورت کوتاهی اروپا، ممکن است واشنگتن در عمل به تعهد دفاع جمعی ناتو (ماده ۵) تجدیدنظر کند. این مواضع کم‌سابقه، نگرانی عمیقی در پایتخت‌های اروپایی ایجاد کرد که چتر امنیتی آمریکا دیگر مانند گذشته قابل اتکا نیست.

سران اروپایی اکنون با احتمال کاهش حضور یا حتی خروج آمریکا از ناتو به عنوان یک سناریوی واقعی مواجه‌اند. گزارش‌ها حاکی است که تمایل کاخ سفید به رویکردهای انزواطلبانه، مقامات اروپایی را به بازنگری در اولویت‌های استراتژیک خود واداشته است. یک تحلیل در اروپا هشدار می‌دهد که هرگونه عقب‌نشینی عمده آمریکا از ناتو می‌تواند خلأ امنیتی خطرناکی ایجاد کند که به تقویت دشمنان و بی‌ثباتی در اروپا بینجامد. نمونه‌ای از این دغدغه را امانوئل مکرون بیان کرد؛ وی در آبان ۱۳۹۸ (نوامبر ۲۰۱۹) در مصاحبه‌ای جنجالی وضعیت فعلی ناتو را به «مرگ مغزی» تشبیه کرد و گفت اروپا دیگر نمی‌تواند برای دفاع از خود کاملاً به آمریکا تکیه کند. مکرون حتی در پاسخ به این پرسش که آیا هنوز به اصل دفاع جمعی ناتو ایمان دارد یا نه، با تردید گفت: «نمی‌دانم». این سخنان هرچند با انتقادهایی از سوی مقام‌های آمریکا و آلمان روبرو شد، ولی بازتاب‌دهنده احساس ناامنی عمیقی بود که سیاست‌های ترامپ در میان متحدان اروپایی ایجاد کرده است.

افزایش بودجه‌های دفاعی و طرح استقلال نظامی

کشورهای اروپایی در واکنش به کاهش احتمال حمایت بی‌قید و شرط آمریکا، گام‌هایی عملی برای تقویت توان نظامی خود برداشته‌اند. آنگلا مرکل، صدراعظم پیشین آلمان، خیلی زود و در نخستین ماه‌های ریاست‌جمهوری ترامپ، صراحتاً اعلام کرد که اروپا دیگر نمی‌تواند «به طور کامل به دیگران متکی باشد» و باید «سرنوشت خود را به دست خویش بگیرد». این اظهارات که پس از نشست‌های نه‌چندان موفق مرکل با ترامپ در مجامع G7 و ناتو در سال ۲۰۱۷ بیان شد، بیانگر تغییر نگرشی در اروپا بود: اتکا صرف به آمریکا کافی نیست.

از آن زمان، اغلب کشورهای اروپایی به تدریج بودجه‌های نظامی خود را افزایش داده‌اند. ینس استولتنبرگ دبیرکل پیشین ناتو، در سال ۲۰۱۹ اعلام کرد که سرمایه‌گذاری دفاعی اعضای اروپایی و کانادا در پاسخ به درخواست‌های آمریکا رو به افزایش بوده و طی سال‌های اخیر بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار به مخارج دفاعی ناتو افزوده شده است. این روند به ویژه تحت فشار مستقیم ترامپ سرعت گرفت، به نحوی که تقریباً تمامی اعضای اروپایی ناتو برنامه‌هایی برای رسیدن به سهم ۲درصد از تولید ناخالص داخلی در بودجه دفاعی خود تا سال ۲۰۲۴ ارائه کردند. با این حال، خواسته‌های واشنگتن فراتر رفته و معاون رئیس‌جمهور ترامپ حتی در کنفرانس امنیتی مونیخ (۲۰۲۵) از اروپا خواست تا به سوی تخصیص ۵درصد تولید ناخالص داخلی به دفاع حرکت کند. چنین درخواستی با واقعیت‌های اقتصادی اروپا بسیار فاصله دارد.

یک گزارش تحلیلی موسسه اعتبارسنجی S&P نشان می‌دهد چنانچه کشورهای اروپایی بخواهند مطابق خواسته ترامپ عمل کنند، بودجه نظامی اتحادیه اروپا باید سالانه حدود ۲۴۲ تا ۸۷۵ میلیارد دلار بیشتر (بسته به سطح هدف‌گذاری) افزایش یابد که این امر بدون کاستن از هزینه‌های دیگر یا به خطر افتادن رتبه‌های اعتباری آنها ممکن نیست. برای مثال، رسیدن بودجه دفاعی آلمان به ۵ درصد تولید ناخالص داخلی می‌تواند کسری بودجه این کشور را به ۴٫۶درصد برساند (در حالی که بدون آن ۱٫۷درصد پیش‌بینی شده) و در مورد فرانسه کسری را تا نزدیک ۹درصد بالا ببرد.

چنین هزینه‌های سنگینی در بحبوحه مشکلات اقتصادی، اروپایی‌ها را با دوراهی دشوار امنیت یا رفاه مواجه کرده است. اروپا از یک سو نمی‌خواهد در دفاع از خود دچار کاستی شوند و از سوی دیگر تأمین مالی این جهش نظامی در دوران رکود یا رشد اقتصادی پایین بسیار چالش‌برانگیز است. مؤسسه S&P هشدار داده که افزایش شدید مخارج نظامی می‌تواند دولت‌های اروپایی را مجبور به کاهش هزینه‌های اجتماعی یا استقراض بیشتر کند که هر دو تبعات داخلی ناگواری دارد. با این وجود، روند کلی حاکی از آن است که اروپا ناچار به تقویت بنیه دفاعی خود شده است.

آلمان که سال‌ها در برابر فشارها برای افزایش بودجه نظامی مقاومت می‌کرد، اکنون به سمت تقویت توانایی‌های دفاعی و مشارکت در طرح‌های نظامی مشترک اروپایی گرایش پیدا کرده است. برلین در کنار افزایش تدریجی بودجه دفاعی، از ابتکاراتی همچون سازوکار همکاری ساختاری دائمی اتحادیه اروپا (PESCO) و صندوق دفاعی اروپا حمایت می‌کند تا صنایع نظامی اروپایی توسعه یافته و وابستگی به تجهیزات و حمایت دفاعی آمریکا کاهش یابد. فرانسه که از دیرباز مدافع ایده استقلال راهبردی اروپا بوده، در دوران ترامپ تلاش‌های خود را دوچندان کرده است. پاریس با برخورداری از توان بازدارندگی هسته‌ای مستقل و سابقه عملیات‌های نظامی برون‌مرزی، می‌کوشد که رهبری نظامی اروپا را در شرایط کاهش نقش آمریکا بر عهده گیرد. دولت مکرون صریحاً خواستار آن شده که اروپایی‌ها در حوزه‌های حساس امنیتی (از خاورمیانه تا آفریقا) روی پای خود بایستند و وابستگی خود به آمریکا را کم کنند.

در نهایت، سرنوشت این شکاف به متغیرهای گوناگونی بستگی دارد؛ از تحولات سیاسی در واشنگتن گرفته (برای مثال این‌که آیا پس از ترامپ، دولت‌های بعدی مسیر آشتی را برمی‌گزینند یا خیر) تا میزان موفقیت اروپایی‌ها در پیشبرد طرح استقلال راهبردی خود. آنچه مسلم است، دوران اتکای مطلق اروپا به آمریکا به پایان رسیده است. اروپا دوران گذار خود را به سمت استقلال آغاز کرده و به نظر می‌رسد که دیگر نمی‌خواهد دنباله‌رو سیاست‌های داخلی واشنگتن باشد. همان‌طور که یکی از مقامات اروپایی اظهار داشت، استقلال برای اروپا دیگر یک انتخاب نیست، بلکه ضرورتی است که دیر یا زود باید محقق شود. این تغییر، همراه با چالش‌ها و فرصت‌هایش، نظم جهانی پساجنگ سرد را وارد مرحله جدیدی خواهد کرد؛ دورانی که دو سوی آتلانتیک آزمون سختی پیش‌رو دارند.

خبر

واشنگتن‌پست:

تعرفه‌های ترامپ انگیزه بازگشت نتانیاهو به کاخ سفید است

«بنیامین نتانیاهو امروز دوشنبه در حالی قرار است بار دیگر به کاخ سفید برود که اکنون درگیر چالش‌های بیشتری شده است. انگیزه این سفر او تعرفه‌های ۱۷ درصدی جدیدی است که دونالد ترامپ بر کالاهای صادراتی اسرائیل وضع کرد؛ اتفاقی که در پی تصمیم پیشگیرانه اسرائیل برای برداشتن تعرفه‌ها بر کالاهای آمریکایی، باعث غافلگیری نتانیاهو و همکارانش شد.»

به گزارش ایسنا، روزنامه واشنگتن پست ایالات متحده در تحلیلی به قلم «إیشان ثارور»، تحلیلگر این روزنامه پیرامون تشدید چالش‌ها و مشکلات «بنیامین نتانیاهو»، نخست وزیر رژیم صهیونیستی همزمان با سفر امروز (دوشنبه) او به شهر واشنگتن دی‌سی نوشته است: «نخست وزیر اسرائیل در یک زمان پر چالش تری بار دیگر به کاخ سفید بر می‌گردد. آخرین باری که نتانیاهو در واشنگتن بود دلیلی برای لبخند زدن داشت. این رهبر اسرائیل در حالی که در کنار دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا در کاخ سفید نشسته بود وقتی این همتای آمریکایی با طرح برنامه‌های متوهمانه تصرف نوار جنگ‌زده غزه و تبدیل کردن آن به یک مقصد پر زرق و برق توریستی باعث حیرت ناظران شد نیشخندی زد. این بینش ترامپ در زمانی که دیپلمات‌های منطقه‌ای تلاش شدیدی برای تدوین یک راهبرد مناسب «روز بعد از جنگ» برای غزه دارند، همچون هدیه‌ای برای نتانیاهو بود. طبق این پیشنهاد مهاجرت انبوه مردم بحران زده نوار غزه صورت می‌گیرد در حالی که هیچ اشاره‌ای در قبال چشم انداز تشکیل کشور فلسطین در آینده یا فقدان فعلی حقوق برابر برای فلسطینی‌ها حین زندگی در زیر اشغالگری اسرائیل مطرح نمی‌شود و اینها همان چیزهایی هستند که بسیاری از راستگراهای اسرائیل می‌خواهند.»

ایشان ثارور در ادامه مطلب خود تصریح می‌کند: «نتانیاهو قرار است دوشنبه به کاخ سفید برگردد و بازگشت او در زمان چالش‌برانگیزتری رخ می‌دهد. انگیزه این بازدید، تعرفه‌های ۱۷ درصدی جدید ترامپ بر صادرات اسرائیل است، اقدامی که هفته گذشته در مواجهه با تصمیم پیشگیرانه اسرائیل برای برداشتن تعرفه‌ها بر کالاهای آمریکایی باعث غافلگیری نتانیاهو و همکارانش شد. رهبر اسرائیل که دشمن دیرینه حکومت ایران است، ممکن است همچنین بخواهد در قبال تلاش‌های دولت ترامپ به منظور شروع مجدد دیپلماسی با تهران اظهار نگرانی کرده و همچنین وضعیت در سوریه را مورد بحث قرار دهد – جایی که اسرائیل در آن به صورت نظام‌مند اهداف مختلفی را بمباران کرده و اختلاف رو به تشدیدی را با ترکیه تحریک کرده است.»

واشنگتن پست در ادامه این مطلب تصریح داشته است: «نتانیاهو با چشم‌انداز بحران‌های رو به فزونی در داخل اسرائیل مواجه شده است. او قرار بود در روزهای اخیر در دادگاه مربوط به پرونده فساد خود شهادت‌های خود را ایراد کند. او در عین حال درگیر ۲ رسوایی موازی دیگر است – از جمله تحقیقات درباره پولهای قطر به دستیاران ارشد نتانیاهو و جدال و تنش سیاسی که منتی به برکناری مناقشه برانگیز اخیر رونن بار، رئیس شین بت (شاباک)، سرویس امنیت داخلی اسرائیل شد. رونن بار روز جمعه یک نامه را به دادگاه عالی اسرائیل در اعتراض به برکناری خود فرستاد و در آن گفت که نتانیاهو عمدا جنگ در غزه را طول داده تا ائتلاف حاکمش با متحدان راست افراطی را حفظ کرده و حواس عمومی را از پرونده‌های قضایی خود منحرف کند.»

به نوشته این روزنامه آمریکایی، انگیزه دیگر نخست وزیر رژیم صهیونیستی در سفرهای خارجی همچون سفر امروزش به پایتخت ایالات متحده به تصویر کشیدن وجهه‌ای از خود به عنوان یک «سیاستمدار جهانی» است و می خواهد در هر بار سفرش به ایالات متحده چنین تصویری را از خود به رخ بکشد اما «ابرهای طوفانی روی این سفرهای خارجی او سایه می‌اندازند.»

چند روز پیش «ویکتور اوربان»، نخست وزیر مجارستان که مدعی حمایت خود از سبکی از دولت تحت عنوان «دموکراسی غیر لیبرال» است در جریان سفر نتانیاهو به کشورش و در کنفرانس مطبوعاتی مشترکی با او، به اعلام خروج مجارستان از دیوان بین‌المللی کیفری پرداخته و ادعا کرد این دادگاه به دلیل پیگرد قضایی مقام‌های رژیم صهیونیستی یک «دادگاه سیاسی» است.

بقائی:

پاسخی از آمریکا درباره مذاکره غیرمستقیم دریافت نکرده‌ایم

سخنگوی وزارت خارجه با بیان این که «به زودی با مسئولان جدید سیاست خارجی اتحادیه اروپا دیدار خواهیم داشت» اخبار مربوط به تشکیل گروه برای مذاکره با آمریکا را شایعه خواند و تصریح کرد: پاسخی از سوی آمریکا درخصوص مذاکره غیرمستقیم دریافت نکرده‌ایم.

به گزارش ایسنا، «اسماعیل بقائی» سخنگوی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی در اولین نشست خبری خود در سال ۱۴۰۴ پاسخگوی سوالات خبرنگاران داخلی و خارجی بود.

بقائی در ابتدای این نشست خبری با بیان این که «در زمان تعطیلات نوروز وزارت خارجه به فعالیت‌های خود ادامه داد و شاهد موضع‌گیری‌های وزارت خارجه در مورد مسائل روز و سفر وزیر خارجه به ارمنستان بودیم»، ابراز امیدواری کرد که مردم ایران سال خوبی را پیش رو داشته باشند.

بقائی همچنین در پاسخ به این سوال که آیا آمریکایی‌ها به نامه ایران و پیشنهاد تهران در ارتباط با انجام مذاکره غیر مستقیم پاسخی داده‌اند؟ گفت: نه.

سخنگوی وزارت خارجه ایران تصریح کرد: پاسخ نامه آمریکا به ایران داده شد، خبرش هم اعلام شد و تحلیل‌های مختلفی هم در موردش صورت گرفت. ما منتظر تصمیم آمریکا در این خصوص هستیم. پیشنهاد جمهوری اسلامی ایران برای مذاکره غیرمستقیم یک پیشنهاد سخاوتمندانه و مبتنی بر یک تصمیم مسئولانه و خردمندانه با عنایت به سوابق این موضوع و با در نظر گرفتن روندهای مرتبط با موضوع هسته‌ای و مذاکرات در یک دهه گذشته بوده است.

وی تصریح کرد: فعلا ترجیح‌مان این است که بر آنچه که پیشنهاد دادیم، متمرکز باشیم و اینکه در آینده چه اتفاقی خواهد بود در زمان خودش تصمیم‌گیری خواهد شد.

عمان یکی از نامزدهای اصلی مذاکرات غیرمستقیم خواهد بود

سخنگوی وزارت امور خارجه در پاسخ به این سوال که احتمالا کدام کشور در مورد مذاکرات غیر مستقیم بین ایران و آمریکا نقش ایفا می‌کند آیا ممکن است که عمان واسطه باشد؟ گفت: درباره، مشارکت سایر طرف‌ها در پیشبرد مذاکرات غیرمستقیم، در مواردی این نقش را مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا انجام می‌داد و البته در قالب برجام بود، اما در سال‌های اخیر و قبل از آن عمان این نقش را به خوبی ایفا کرده است. فکر می‌کنم در صورتی که چنین روندی شکل بگیرد، عمان یکی از نامزدهای اصلی برای این کار خواهد بود.

بقائی همچنین گفت: تفاوت بین مذاکره مستقیم و غیرمستقیم همان چیزی است که می‌توانید در خودِ روند مذاکرات هسته‌ای ایران و سابقه آن مشاهده کنید. در دوران رئیس جمهور سابق آمریکا، مذاکراتمان در رابطه با موضوع هسته‌ای با آمریکا را به صورت غیرمستقیم انجام دادیم. این موضوع در اواخر دولت دوازدهم شروع شد و در دروان دولت سیزدهم هم ادامه یافت، بنابراین مذاکره غیرمستقیم الگویی است که امتحان شده و اگر به نتیجه نرسید، دلیلش غیرمستقیم بودن مذاکرات نبود و دلایل دیگری داشت. در حال حاضر هم مذاکرات غیرمستقیمی در منطقه بر سر یک موضوع مهم (اوکراین) در حال وقوع است. بنابراین، این امر نامتعارفی نیست.

ایران به دنبال سلاح هسته‌ای نیست

سخنگوی وزارت خارجه در پاسخ به برخی اظهارات مبنی بر اینکه ایران ممکن است به سمت ساخت سلاح هسته‌ای حرکت کند و اظهاراتی که در این ارتباط در تلویزیون مطرح شده است، گفت: موضع ایران در بحث هسته‌ای کاملاً شفاف است و وزیر خارجه در آخرین تویتی که منتشر کردند، صراحتاً بیان کردند ایران هیچ‌گاه و تحت هیچ شرایطی به دنبال سلاح هسته‌ای نیست و این بخشی از راهبرد و اعتقاد ماست و فتوای رهبری در این زمینه وجود دارد.

در مورد موضوع هسته‌ای قائل به مذاکره غیرمستقیم هستیم

بقائی همچنین در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه در رسانه‌ها مطرح شده که ترامپ در نامه خود ضرب الاجل ۲ ماهه مشخص کرده و برخی نیز مدعی هستند که غیر از بحث هسته‌ای موضوعات دیگری نیز در این نامه مطرح شده است گفت: در مورد کلیات این نامه قبلا توضیح داده شده است.

وی با بیان اینکه «ما در مورد موضوع هسته‌ای قائل به مذاکره غیر مستقیم هستیم»، گفت: آن‌چه در رسانه‌ها در مورد این نامه و این مسئله که موضوعات دیگری نیز در این نامه مطرح شده است من آن را تایید نمی‌کنم.

تعیین سفیر ایران در آذربایجان در حال انجام است

سخنگوی وزارت خارجه همچنین در پاسخ به سوالی در مورد تعیین سفیر ایران در جمهوری آذربایجان گفت: موضوع در حال انجام است و امیدواریم به زودی نهایی شود.

وی همچنین در مورد اخبار منتشر شده از سوی رسانه‌های آذربایجانی در ارتباط با سفر رئیس‌جمهور به این کشور گفت: سفر رئیس‌جمهور به آذربایجان در دستور کار است و در مورد زمان و جزئیات آن مشغول رایزنی و گفت‌وگو هستیم.